

להקדים בדיחה לשעור

מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי (תהילים קיט, קג)

במה מדליקין פרק שני שבת

ל:

*כל תלמיד חכם שישב לפני רבו ואין שפתותיו נוספות מר חבינה שנאמר °שפתותיו שישנים נוספות מר עובר אל חקרי מור עובר אלא מר עובר *אל חקרי שישנים אלא שישנים לא קשיא הא ברבה והא בתלמיד ואיבעית אימא הא והא ברבה ולא קשיא הא מקמי דלפתח הא לבתר דפתח בי הא דבבה מקמי דפתח לכו דרבנן אמר מילתא דבדיחותא וברדו רבנן לסוף יתיב באימתא ופתח בשמעתא ואף ספר משלי

תכניות לימודים בתושבע"פ

50 שנות לבטים

סקירה על תכניות הלימודים בתושבע"פ בחמישים השנה האחרונות, תוך ניתוח התכניות השונות, והשינויים שחלו בהוראת תושבע"פ במעבר מתכנית לתכנית.

ז. פסק הרשלי"צ הרה"ג ר' עובדיה יוסף שליט"א בדין "אין אדם לומד אלא במקום שלבו חפץ" (ע"ז י"ט) וכיצד לימד "רבי" - "לפי שרבי לא למד כסדר אלא כמו שהיו חפצים התלמידים" (תוס' ב"מ ב.).

(יב) לכן נלע"ד שהעיקר כדי מרן הב"י והש"ע, שאין חיוב גמור ללמוד הלכות פסח מפורים ואילך, ומותר לכל ת"ח להמשיך בלימודו במקום שלבו חפץ (ע"ז י"ט). ועי' במאמר מרדכי ס"י תקנ"ג סק"ב). ומ"מ המורים הוראות לרבים או הנותנים שיעורים ומרביצי תורה לקהל ה'. צריכים ללמוד בעצמם בהלכות אלו ולהיות בקיאים בהם להשיב לשואלים דבר ה' זו הלכה. והיה ה' עם השופט לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא ולהודיע לעם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון. בדיני הגעלה ואפיית המצות וביעור חמץ וכו'. וכמ"ש האחרונים ז"ל שזהו העיקר מה שצריכים לדרוש לעם ה'. ולכל הדברות בימי החגים עצמם צריך ללמוד ולדרוש הלכות פסח בפסח והלכות חג בחג. וכתקנת משה רבינו (מגילה לב). ואמרינן בשיר השירים רבה (פ"א א פסוק י) נאוו לחייך בתורים, בשעה שקוראים בדי"ת בתוריהן, הלי פסח בפסח, הלי עצרת בעצרת, הלי חג בחג. הדי"א ובהגיע תור נערה ונערה. עכ. ובסנהדרין (קא) אם בעלי מקרא הם יעסקו בתנ"ך. אם בעלי משנה הן יעסקו במשנה בהלכות ובאגדות, ואם בעלי תלמוד הם יעסקו בהלי הפסח בפסח, בהלכות עצרת בעצרת, בהלכות חג בחג. ובסי' יבין שמועה להרשב"ץ (דכ"ג ע"ד) הגירסא להיפך בעלי משנה יעסקו בהלי הפסח בפסח וכו', ובעלי תלמוד יעסקו במשנה בהלכות ובאגדות. ונראה שהנכון כגירסתינו. וכל הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם שנאמר ודבר בעתו מה טוב. ועי"ע בסי' החינוך (סי' שכג) מ"ש ב"ה והיעב"א.